

उन्मादश्च कामस्य वाणाः पञ्च प्रकीर्तिताः ॥”

पञ्चपुष्पवाणा यथा,—

“अरविन्दमशीकञ्च चतस्र नवमल्लिका ।

नीलीतुलसञ्च पञ्चैते पञ्चवाणस्य सायकाः ॥”

पञ्चवाणविशिष्टे चि ॥

पञ्चराः, पुं, (पञ्च शरा यस्य सः ।) कन्दर्पः ।

इत्यमरः । १ । १ । २६ ॥ अस्य पञ्च शराणि

यथा, ब्रह्मवैवर्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे ३२ अध्याये ।

“सम्मोहनं समुदेगवीजं स्तम्भनकारणम् ।

उन्मत्तवीजं ज्वलनं शस्त्रक्षेतनहारकम् ॥”

अपि च ।

“सम्मोहनोन्मादनौ च शोषणस्तपनस्तथा ।

स्तम्भनश्चेति कामस्य पञ्च वाणाः प्रकीर्तिताः ॥”

पञ्च इन्द्रियार्थाः शरा अख्येयान्ये । इति भरतः ॥

(यथा, कुमारः । ७ । ६२ ।

“शापावसाने प्रतिपन्नमूर्ते-

र्ययाचिरे पञ्चशरस्य सेवाम् ॥”)

पञ्चशस्यं, स्त्री, (पञ्चानां शस्यानां समाहारः ।)

शस्यपञ्चकम् । तत्तु धान्यसुप्ततिलयवन्तसर्षप-

रूपम् । सर्षपस्थाने माघोऽपि । इति दुर्गातु-

सवपद्धतिः ॥

पञ्चशाखः, पुं, (पञ्च शाखा इवाङ्गुल्यो यस्य ।)

हस्तः । इत्यमरः । २ । ६ । ८१ ॥ पञ्चानां

शाखानां समाहारे स्त्री । पञ्चशाखाविशिष्टे चि ॥

पञ्चशिखः, पुं, (पञ्चा विस्तीर्णां शिखा केश-

रादिर्यस्य ।) सिंहः । इति हेमचन्द्रः ॥

धर्मस्य हिंसाभाष्यायां जातो मुनिविशेषः ।

यथा,—

“धर्मस्य भाष्या हिंसाख्या तस्यां पुत्रचतुष्टयम् ।

सम्प्राप्तं मुनिशार्दूल ! योगशास्त्रविचारकम् ॥

ज्येष्ठः सनत्कुमारोऽभूद्वितीयश्च सनातनः ।

द्वितीयः सनको नाम चतुर्थश्च सनन्दनः ॥

सांख्यवेत्तारभपरं कपिलं वोढुमासुरिम् ।

दृष्ट्वा पञ्चशिखं श्रेष्ठं योगयुक्तं तपोनिधिम् ॥

ज्ञानयोगं न ते ददुर्ध्यायांसीऽपि कनीयसाम् ॥”

इति वामने ५० अध्यायः ॥

(अस्य अन्यप्रकारोत्पत्तिर्नामनिरुक्तिश्च उक्ता

महाभारते । १२ । २१८ । ६—१६ ।

“तत्र पञ्चशिखो नाम कापिलेयो महासुनिः ।

परिधावन् महीं कृतुर्ज्ञाजगाम मिथिलामथ ॥

सर्वसंस्थासधर्माणां तत्त्वज्ञानविनिश्चये

सुपर्यवसितार्थश्च निर्द्वन्द्वो नष्टसंग्रहः ॥

ऋषीणामाहुरेकं यं कामादवसितं शृणु ।

शाश्वतं सुखमव्ययमन्विच्छन्तं सुदुर्लभम् ॥

यमाहुः कपिलं सांख्याः परमर्षिं प्रजापतिम् ।

स मन्ये तेन रूपेण विस्मापयति हि स्वयम् ॥

आसुरेः प्रथमं शिष्यं यमाहुश्चिरजीविनम् ।

पञ्चस्रोतसि यः यत्रमास्ते वर्षसहस्रिकम् ॥

यत्र चासीनमागस्य कापिलं मण्डलं महत् ।

पुरुषप्रस्थमथ तं परमार्थं न्वेदयत् ॥

इष्टसन्नेन संपृष्टो भूयश्च तपसासुरिः ।

चित्रचित्रयोर्नक्तिं बुधे देवदर्शनः ॥

यत्तदेकाक्षरं ब्रह्म नानारूपं प्रदृश्यते ।

आसुरिर्मण्डले तस्मिन् प्रतिपेदे तदव्ययम् ॥

तस्य पञ्चशिखः शिष्यो मानुष्या पयसा भृतः ॥

ब्राह्मणो कपिला नाम काचिदासीत् कुटुम्बिनी ।

तस्याः पुत्रत्वमागस्य स्त्रियाः स पिबति स्नाने ॥

ततः स कापिलेयत्वं लेभे बुद्धिश्च नैष्ठिकीम् ।

एतत्ते भगवानाह कापिलेयस्य सम्भवम् ॥

तस्य तत् कापिलेयत्वं सर्ववित्त्वमनुत्तमम् ॥

सामान्यं जनकं ज्ञात्वा धर्मज्ञो ज्ञानमुत्तमम् ।

उपेत्य श्रुतमाचार्यान्मोहयामास हेतुभिः ॥

जनकश्चभिसंरक्तः कापिलेयानुदर्शनम् ।

उत्सृज्य श्रुतमाचार्यान् एततोऽनुजगाम तम् ॥

पञ्चस्रोतसि निष्ठातः पञ्चरात्रविशारदः ।

पञ्चज्ञः पञ्चकृतं पञ्चगुणः पञ्चशिखः स्मृतः ॥”

गायत्रीसूक्तपायां श्रद्धां स्त्री । यथा, देवी-

भागवते । १२ । ६ । १०५ ।

“पानप्रिया पञ्चशिखा पन्नगोपरिशायिनी ॥”

पञ्चशूरणः, पुं, (पञ्च शूरणा यत्र ।) पञ्चप्रकार-

शूरणः । तदयथा । अत्यन्तपणीं काण्डौरः

मालाकन्दः शूरणः श्वेतशूरणश्च । तथाहि ।

“अत्यन्तपणींकाण्डौरमालाकन्दद्विशूरणैः ।

कूटमो भवति योगोऽयं पञ्चशूरणसंज्ञकः ॥”

इति राजनिर्घण्टः ॥

पञ्चशैरीषकं, स्त्री, (शिरीषवृक्षस्य इदम् शैरी-

षकम् । पञ्चसंख्यकं शैरीषकम् ।) शिरीष-

वृक्षस्य कुसुममूलफलपत्रत्वचः । इति राज-

निर्घण्टः ॥

पञ्चधाः, त्रि, पञ्च वा षड्वा परिमाणं येषां ते ।

बहुवचनान्तोऽयं शब्दः । इति सुगन्धोद-

याकरणम् ॥

पञ्चसिद्धौषधिः, पुं, (पञ्च सिद्धा औषधयो यस्मिन् ।)

पञ्चप्रकारौषधिविशेषः । यथा,—

“तैलकन्दसुधाकन्दक्रोडकन्दरुदन्तिकाः ।

सर्पनेत्रयुताः पञ्चसिद्धौषधिकसंज्ञकाः ॥”

इति राजनिर्घण्टः ॥

पञ्चसुगन्धकं, स्त्री, (पञ्च सुगन्धा यत्र । ततः कप् ।)

पञ्चप्रकारसुगन्धिद्रव्यम् । यथा,—

“कुसुमानि लवङ्गस्य तथा कक्कोलकाण्डयोः ।

जातीफलानि कपूरमेतत् पञ्चसुगन्धकम् ॥”

इति शब्दचन्द्रिका ॥

अपि च ।

“कपूरकक्कोललवङ्गपुष्प-

गुवाकजातीफलपञ्चकेन ।

समांशभागेन च योजितेन

मनोहरं पञ्चसुगन्धकं स्यात् ॥”

इति राजनिर्घण्टः ॥

पञ्चसूना, स्त्री, (पञ्चगुणिता सूना प्राणिवध-

स्थानम् ।) पञ्चप्रकारप्राणिवधस्थानम् । यथा,—

“पञ्चसूना गृहस्थस्य चुली पेषयुपस्करः ।

कण्डनी चोदकुम्भश्च बध्यते याच वाहयन् ॥”

इति शुद्धितत्त्वम् ॥

तज्जन्यपापं गृहस्थस्य प्रतिदिनं भवति तस्य

प्रायश्चित्तं वैश्वदेवः । यथा,—

“लौकिके वैदिके वापि हृतोच्छिदे जले क्षितौ ।

वैश्वदेवन्तु कुर्वन्त पञ्चसूनापनुत्तये ॥”

इति आह्निकतत्त्वधृतश्रुतातपवचनम् ॥

अशौचकालोत्पन्नपञ्चसूनादिजन्यपापस्य दाना-

दिनाश्रयं यथा,—

“दशाह्वातुपरं सम्यक् विप्रोऽधीयौत धर्मवित् ।

दानञ्च विधिना देयमशुभात्तारकं हि तत् ॥”

इति शुद्धितत्त्वधृतसम्पन्नवचनम् ॥

पञ्चसूरा, स्त्री, (पञ्च सूरा यत्र ।) प्रजापति-

दासवैद्यकृतशिशुरिष्टमाहिरिष्टपिष्टरिष्टस्त्रीपुंन-

पुंसकज्ञानसुखदुःखरिष्टच्छेदादियोगव्युत्पन्नज्ञान-

निर्णय इति सप्ताध्यायात्मकज्योतिर्मन्यविशेषः

यथा । तत्रैव ।

“पञ्चसूराभिधानञ्च ग्रन्थं निदानसम्मतम् ।

किञ्चिद्देशगम्यञ्च स्वल्पं वक्ष्यामि शाश्वतम् ॥”

पञ्चसूरोदयः, पुं, (पञ्चानां सूराणासुदयो यत्र ।)

ज्योतिःशास्त्रविशेषः । यथा,—

“कालं वक्ष्यामि संसिद्धौ रुद्र पञ्चसूरोदयात् ।

राजा भाना उदासा च पीडा न्यस्तुष्टैव च ॥

आ इ ऊ ऐ औ सूराश्च लिखेत् पञ्चाभिकोष्ठके ।

ऊर्ध्वतिर्यग्गतैरेखेः षड्विंशक्रममागतेः ॥

तिथौ एकाभिकोष्ठे च यो राजाथ मानया ।

उदासा पीडा न्यस्तु च कुजः सोमसुतः क्रमात् ॥

गुरुशुक्रशुभेच्चररविचन्द्रा यथोदितम् ।

रेवत्यादिशिवान्ताश्च जह्लाश्च प्रथमाः कलाः ॥

पञ्चपञ्चान्यत्र भानि चैत्राद्या उदयस्तथा ।

द्वादशाह्वा द्वयो मासा नास्व आद्यचरं तथा ॥

कला लिङ्गश्च या तिष्ठेत् पञ्चमस्तस्य वै नृतिः ।

लका तिथिस्तथा वारनक्षत्रं मासमेव च ॥

नामोदयस्य पूर्वञ्च तथा भवति नान्यथा ॥”

इति गरुडपुराणम् ॥

पञ्चाभि, स्त्री, पञ्चानामभीनां समाहारः । अस्य

विवरणं पञ्चातपाशब्दे द्रष्टव्यम् ॥ शरीरस्थ-

पञ्चाभयो यथा,—

“उदरे गार्हपत्याग्निर्मध्यदेशे तु दक्षिणः ।

आस्य आहवनीर्गृध्रश्च सत्यः पश्चाच्च रुद्रश्चि ।

यः पञ्चाभीनिमान् वेद आहिताभिः स उच्यते ॥”

इति गरुडपुराणम् ॥

(पञ्चाभयो गृहे यस्य । इति विग्रहे वाच्य-

लिङ्गत्वम् । यथा मनुः । ३ । १८५ ।

“त्रिणाचिकेतः पञ्चाभिस्त्रिपुण्यं षडङ्गवित् ॥”

पञ्चाङ्गं, स्त्री, पञ्चानां अङ्गानां एकवृत्तस्य त्वक्-

पञ्चपुष्पमूलफलानां समाहारः । यथा,—

“लक्ष्मणकुसुमं मूलं फलमेकस्य शाखिनः ।

एकच भिलितश्चेतत् पञ्चाङ्गमिति संज्ञितम् ॥”

इति राजनिर्घण्टः ॥

पुरश्चरणविशेषः । यथा,—

“जपहोमौ तर्पणश्चाभिषेको विप्रभोजनम् ।

पञ्चाङ्गोपासनं लोके पुरश्चरणमिष्यते ॥”

इति तत्त्वसारः ॥

वारतिथिनक्षत्रयोगकारणात्मकपञ्जिका । यथा,—